

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

2. veljače 2023.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Nacionalni porezi – Članak 110. UFEU-a – Motorna vozila – Porez na vozila – Rabljena vozila uvezena iz drugih država članica – Rabljena vozila izvezena u druge države članice – Povrat tog poreza pri izvozu – Ograničavanje tog povrata samo na vozila koja su stavljena u promet prije manje od deset godina”

U predmetu C-676/21,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Korkein hallinto-oikeus (Vrhovni upravni sud, Finska), odlukom od 2. studenoga 2021., koju je Sud zaprimio 9. studenoga 2021., u postupku koji je pokrenuo

A

uz sudjelovanje:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: M. Safjan, predsjednik vijeća, N. Jääskinen i M. Gavalec (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: A. Rantos,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za finsku vladu, A. Laine, u svojstvu agenta,

– za Europsku komisiju, A. Armenia, M. Björkland i T. Sevón, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegova mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: finski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje odredbi glave II. iz trećeg dijela UFEU-a o slobodnom kretanju robe i članka 110. UFEU-a.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru postupka koji je pokrenula osoba A u vezi s odlukom Verohallinta (Porezna uprava, Finska), kojom je potonji odbio odobriti povrat poreza vozila pri izvozu koji je osoba A zatražila nakon prodaje svojeg motornog vozila, registriranog u Finskoj, u drugu državu članicu.

Pravni okvir

- 3 Na temelju članka 1. prvog stavka autoverolakija (1482/1994) (Zakon 1482/1994 o porezu na vozila) od 29. prosinca 1994., kako je izmijenjen lakijem (5/2009) (Zakon 5/2009) od 9. siječnja 2009. i lakijem (561/2016) (Zakon 561/2016) od 29. lipnja 2016. (u daljnjem tekstu: Zakon o porezu na vozila), državi se za osobna vozila (klasa M1) mora platiti porez na vozila prije nego što ta vozila budu registrirana u Evidenciji motornih vozila i stavljena u promet u Finskoj.
- 4 U skladu s člankom 2. stavkom 1. Zakona o porezu na vozila, za potrebe tog zakona, stavljanje u promet u Finskoj znači uporaba vozila namijenjenog prometovanju na finskom državnom području, čak i ako ono nije registrirano u Finskoj.
- 5 U skladu s člankom 4. stavkom 1. navedenog zakona, obveznik plaćanja poreza na vozila jest osoba koja je u Evidenciji motornih vozila upisana kao vlasnik predmetnog vozila. Članak 4. stavak 5. istog zakona određuje da je za vozilo koje se stavlja u promet a da nije registrirano, porezni obveznik ona osoba koja je vozilo stavila u promet, ali, ako se ta osoba ne može utvrditi ili se navedeni porez od nje ne može naplatiti, taj je porezni obveznik vlasnik korištenog vozila.
- 6 Na temelju članka 8.a Zakona o porezu na vozila, kad je riječ o vozilu koje se u Finskoj oporezuje kao rabljeno vozilo, iznos poreza na vozila odgovara najmanjem iznosu preostalog poreza na vozila za vozilo registrirano u Finskoj koje se smatra sličnim uzimajući u obzir elemente iz članka 11.c i 11.d tog zakona.
- 7 U skladu s člankom 11.c stavkom 1. navedenog zakona, prilikom određivanja uobičajene maloprodajne vrijednosti vozila u Finskoj u obzir se uzimaju dostupni dokumenti o čimbenicima koji utječu na određivanje maloprodajne vrijednosti predmetnog vozila na tržištu i oni koji se odnose na vrijednost vozila i posebna svojstva vozila koja utječu na tu vrijednost, poput marke, modela, tipa, pogona i opreme vozila. U obzir se mogu uzeti i starost, broj prijeđenih kilometara i stanje predmetnog vozila te druga obilježja koja su mu svojstvena.
- 8 Na temelju članka 11.d istog zakona, vozila se mogu smatrati sličnima ako su slična prema marki, modelu i opremi. Ako su vozila koja treba usporediti homologizirana u različitim zemljama, osim prema informacijama navedenima u dokumentima tih vozila, potonja moraju i stvarno biti tehnički slična. Međutim, manje razlike ne sprečavaju da se ta vozila smatraju sličnima ako ih se može smatrati nevažnima s obzirom na vrijednost predmetnog vozila ili potrebe potrošača u pogledu tog vozila.

- 9 Članak 34.d stavak 1. Zakona o porezu na vozila propisuje da se povrat poreza na vozila odobrava na zahtjev ako se vozilo koje se oporezuje u Finskoj konačno izvozi radi uporabe izvan finskog državnog područja.
- 10 Članak 34.d stavak 2. tog zakona propisuje da se u takvom slučaju odobrava povrat iznosa tog poreza koji bi bio naplaćen na slično vozilo ako bi se potonje u trenutku izvoza vozila s finskog državnog područja oporezivalo kao rabljeno vozilo. Iznos navedenog poreza čiji se povrat tako odobrava ne može stoga prelaziti iznos poreza koji je plaćen na to vozilo. Povrat poreza na vozila se ne odobrava ako su vrijednost navedenog vozila ili taj porez na isto vozilo povećani zbog izmjena ili opreme koja je dodana tom vozilu nakon oporezivanja. Navedeni povrat se ne odobrava za vozilo za koje nije valjano utvrđeno da je oporezivo ili ako bi iznos koji treba vratiti bio manji od 500 eura. Isti porez se ne vraća ni za vozilo koje je prvi put stavljeno u promet prije više od deset godina od trenutka izvoza. Povrat je uvjetovan time da je predmetno vozilo u trenutku kada se prestaje upotrebljavati u Finskoj u ispravnom tehničkom stanju i da je to vozilo povučeno iz prometa u Finskoj.
- 11 Članak 34.d stavak 3. navedenog zakona određuje da povrat poreza na vozila pri izvozu može zatražiti svaka osoba koja, kao vlasnik predmetnog vozila, izvozi potonje radi uporabe izvan finskog državnog područja.
- 12 Članak 34.d stavak 4. istog zakona precizira da se zahtjev za povrat tog poreza pri izvozu mora podnijeti poreznoj upravi najkasnije 14 dana prije izvoza predmetnog vozila i da osoba koja zahtijeva taj povrat mora navedenoj upravi omogućiti provjeru tog vozila prije izvoza i dostaviti potrebne dokumente kako bi dokazala da su uvjeti za navedeni povrat ispunjeni.

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 13 Osoba A uvezla je 20. srpnja 2015. iz druge države članice u Finsku rabljeno motorno vozilo koje je prvi put stavljeno u promet 24. studenoga 2004.
- 14 Porezna je uprava poreznim rješenjem od 5. listopada 2015. za to vozilo naplatila porez na vozila u iznosu od 4 146,29 eura, koji je bio određen na temelju oporezive vrijednosti u iznosu od 16 519,10 eura, primjenom porezne stope od 25,10 %.
- 15 Budući da je prodala to motorno vozilo u drugu državu članicu, osoba A je 7. kolovoza 2017. zatražila od porezne uprave povrat poreza na vozila pri izvozu, čiji iznos, na temelju članka 34.d stavka 2. Zakona o porezu na vozila, odgovara onomu koji bi bio naplaćen na slično vozilo kad bi se potonje oporezivalo kao rabljeno vozilo u trenutku izvoza dotičnog vozila.
- 16 Odlukom donesenom 21. kolovoza 2017. porezna uprava odbila je taj zahtjev za povrat jer se, u skladu s tom odredbom, ne može odobriti povrat tog poreza za vozilo koje je prvi put stavljeno u promet prije više od deset godina od trenutka njegova izvoza.
- 17 Budući da je žalba koju je osoba A podnijela protiv te odluke bila neuspješna, kao i njezina tužba podnesena pred Helsinki hallinto-oikeusom (Upravni sud u Helsinkiju, Finska), dotična osoba podnijela je žalbu sudu koji je uputio zahtjev, Korkein hallinto-oikeusu (Vrhovni upravni sud, Finska), zahtijevajući, među ostalim, povrat poreza na vozila.

- 18 Taj sud navodi da je osoba A rabljeno motorno vozilo, uvezeno iz druge države članice, registrirala u Finskoj te da ga je upotrebljavala u razdoblju od manje od tri godine prije nego što ga je preprodala u drugu državu članicu. Napominje da je osobi A za to vozilo u trenutku njegove registracije u cijelosti naplaćen porez na vozila i da iznos tog poreza nije bio razmjern stvarnom trajanju uporabe navedenog vozila u Finskoj jer se njegov povrat u trenutku izvoza navedenog vozila ne može odobriti za vozila stara deset ili više godina.
- 19 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, kako bi se riješio spor koji se pred njim vodi, valja ispitati je li ograničenje u pogledu starosti vozila koje se primjenjuje na povrat poreza na vozila prilikom izvoza, protivno primarnom pravu Unije, tako da je, u trenutku izvoza njezina motornog vozila, osobi A trebalo odobriti povrat preostalog dijela poreza koji je uključen u vrijednost navedenog vozila.
- 20 U tom kontekstu, kao prvo, navodi da je potrebno utvrditi po kojoj se odredbi UFEU-a treba ocjenjivati mogućnost države članice da izvršava svoju poreznu nadležnost kada je riječ o uvozu i izvozu vozila nad kojima osoba ostvaruje puno pravo vlasništva. Taj sud u tom pogledu spominje odredbe glave II. iz trećeg dijela UFEU-a koje se odnose na slobodno kretanje robe i članak 110. UFEU-a. Osim toga, on se u biti pita može li se smatrati da, kada se uvezeno motorno vozilo nad kojim osoba ostvaruje puno pravo vlasništva upotrebljava na državnom području države članice registracije u razdoblju koje je znatno kraće od gospodarskog vijeka trajanja tog vozila, ono nije namijenjeno tomu da se uglavnom trajno upotrebljava na državnom području te države članice.
- 21 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev navodi da, za razliku od vozila koja se uzimaju u najam ili *leasing*, ne postoji način da se objektivno i unaprijed provjeri namjenu ili privremenu uporabu vozila nad kojima osoba ostvaruje puno pravo vlasništva. Trajanje uporabe vozila nad kojim osoba ostvaruje puno pravo vlasništva na državnom području države članice u kojoj je vozilo registrirano može se ocijeniti tek naknadno.
- 22 Kao treće, u slučaju da se odredbama UFEU-a o slobodnom kretanju robe načelno protivi nacionalni propis na temelju kojeg se ne može odobriti povrat poreza na vozila, koji je uključen u vrijednost predmetnog rabljenog vozila, kada se to vozilo konačno izvozi kako bi se upotrebljavalo u drugoj državi članici, taj sud želi znati može li se to ograničenje opravdati time što se njime želi usporiti izvoz „starijih motornih vozila”. Dodaje da se finski zakonodavac prilikom donošenja zakonâ 5/2009 i 561/2016 pozvao na cilj zaštite okoliša te da se taj porez naplaćuje na rabljena vozila uvezena u Finsku, bez obzira na datum njihove prve registracije u drugoj državi članici.
- 23 U tim je okolnostima Korkein hallinto-oikeus (Vrhovni upravni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Može li se odredbama o slobodnom kretanju robe utvrđenima u trećem dijelu glave II. [UFEU-a] ili članku 110. UFEU-a protiviti zakonodavstvo države članice kojim se predviđa da se vlasniku vozila ne može odobriti povrat poreza na vozila, uključenog u vrijednost svakog vozila, koji je previđen [Zakonom o porezu na vozila], u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, ako on konačno izvozi navedeno vozilo u svrhu trajne uporabe u drugoj državi članici, te je li u tom kontekstu bitno je li postojala namjera stalne uporabe vozila uglavnom na državnom području države članice koja je naplatila porez na vozila i je li se vozilo stvarno upotrebljavalo na taj način?

2. U slučaju da su namjera uporabe i stvarna uporaba potonjeg vozila bitni za odgovor na prvo pitanje, kako treba dokazati da ta uporaba nije stalna ako se trajanje uporabe vozila nad kojim osoba ostvaruje puno pravo vlasništva u dotičnoj državi članici ne može unaprijed utvrditi?
3. Ako odbijanje povrata poraza pri izvozu predviđenog Zakonom o porezu na vozila u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku predstavlja ograničavanje slobodnog kretanja robe, može li se to ograničavanje opravdati s ciljem usporavanja izvoza starih vozila koja su često u lošem stanju i zagađuju okoliš? Treba li se ograničavanje povrata poreza pri izvozu na vozila mlađa od deset godina smatrati neusklađenim s pravom Unije zbog toga što se porez na vozila svejedno naplaćuje na uvezena rabljena vozila, neovisno o njihovoj starosti?"

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 24 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li primarno pravo Unije, osobito članak 110. UFEU-a, tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis prema kojem se vlasniku motornog vozila ne može odobriti povrat poreza navozila, uključenog u vrijednost svakog vozila, u slučaju konačnog izvoza tog vozila u svrhu njegova korištenja u drugoj državi članici, ako je to vozilo prvi put stavljeno u promet prije više od deset godina od trenutka tog izvoza i da je u tom smislu relevantno da nije postojala samo namjera trajne uporabe takvog vozila uglavnom na državnom području države članice koja je naplatila porez na vozila, već ga se i stvarno upotrebljavalo na taj način.
- 25 Uvodno valja podsjetiti na to da, osim nekih iznimaka koje nisu relevantne za ovaj predmet, oporezivanje motornih vozila nije usklađeno na razini Unije. Države članice su, dakle, slobodne izvršavati svoje porezne ovlasti u tom području, pod uvjetom da ih izvršavaju poštujući pravo Unije (presuda od 19. rujna 2017., Komisija/Irska (Registracijska pristojba), C-552/15, EU:C:2017:698, t. 71. i navedena sudska praksa).
- 26 U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, porez na motorna vozila koji država članica naplaćuje prilikom registracije tih vozila radi njihova stavljanja u promet na njezinu državnom području, ne predstavlja ni carinu ni davanje s učinkom istovrsnim carini u smislu članaka 28. i 30. UFEU-a. Osim toga, takav porez ne može se ocjenjivati ni s obzirom na članak 34. UFEU-a o zabrani količinskih ograničenja uvoza i mjerama s istovrsnim učinkom. Naime, porez poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku nacionalni je porez i stoga ga treba ispitati s obzirom na članak 110. UFEU-a (presude od 7. travnja 2011., Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, t. 32. i 33. i navedena sudska praksa, te od 17. prosinca 2015., Viamar, C-402/14, EU:C:2015:830, t. 33.). U tom pogledu valja podsjetiti na to da je Sud u presudi od 19. rujna 2002., Tulliasiamies i Siilin (C-101/00, EU:C:2002:505), ispitao usklađenost poreza na vozila predviđenog Zakonom 1482/1994 o porezu na vozila, u verziji u kojoj se tada primjenjivao, s primarnim pravom s obzirom na članak 95. UEZ-a koji odgovara članku 110. UFEU-a.
- 27 Stoga, kao što to tvrdi Europska komisija, usklađenost – i poreza na vozila i povrata pri izvozu tog poreza u slučaju izvoza motornog vozila registriranog u Finskoj – s primarnim pravom Unije, treba ocjenjivati samo na temelju potonjeg članka.

- 28 Članak 110. UFEU-a ima za cilj osigurati slobodno kretanje robe između država članica u normalnim uvjetima tržišnog natjecanja. Cilj mu je uklanjanje svih oblika zaštite koji bi mogli proisteci iz primjene nacionalnih poreza, posebno onih diskriminatornih u odnosu na proizvode koji potječu iz drugih država članica (presuda od 14. travnja 2015., Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, t. 28. i navedena sudska praksa).
- 29 U tu svrhu, člankom 110. prvim stavkom UFEU-a svakoj državi članici zabranjuje se da na proizvode iz drugih država članica naplaćuje nacionalne poreze koji su viši od onih koji se naplaćuju na slične domaće proizvode. Ova odredba ima za cilj zajamčiti neutralnost nacionalnih poreza u pogledu tržišnog natjecanja između proizvoda koji se već nalaze na nacionalnom tržištu i uvezenih proizvoda (presuda od 14. travnja 2015., Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, t. 29. i navedena sudska praksa).
- 30 Porez na vozila, predviđen Zakonom o porezu na vozila, naplaćuje se samo jednom za svako motorno vozilo namijenjeno registraciji ili stavljanju u promet u Finskoj, bez obzira radi li se o novim ili rabljenim vozilima. Čini se da iz informacija kojima Sud raspolaze, kako su navedene u zahtjevu za prethodnu odluku, proizlazi da Zakon o porezu na vozila načelno jamči da iznos poreza na vozila koji se naplaćuje na uvezena rabljena vozila odgovara iznosu preostalog poreza uključenog u vrijednost sličnih domaćih rabljenih vozila, s obzirom na stopu i osnovicu tog poreza.
- 31 U području oporezivanja uvezenih rabljenih motornih vozila, članak 110. UFEU-a ima za cilj osigurati potpunu neutralnost nacionalnih poreza u pogledu tržišnog natjecanja između proizvoda koji se već nalaze na nacionalnom tržištu i uvezenih proizvoda te stoga obvezuje svaku državu članicu da odabere i uredi poreze koji se naplaćuju na vozila na način da oni nemaju za učinak poticanje prodaje domaćih rabljenih vozila i, na taj način, odvratanje od uvoza sličnih rabljenih vozila (vidjeti u tom smislu rješenje od 7. ožujka 2019., Elliniko Dimosio, C-689/18, neobjavljeno, EU:C:2019:185, t. 20. do 22.).
- 32 U tom pogledu valja istaknuti da se u kontekstu članka 110. UFEU-a ne može smatrati diskriminatornim poseban uvjet, kao što je onaj predviđen člankom 34.d stavkom 2. Zakona o porezu na vozila, prema kojem se ne može odobriti povrat tog poreza na ime konačnog izvoza rabljenog motornog vozila ako je to vozilo prvi put stavljeno u promet, u Finskoj ili u nekoj drugoj državi članici, prije više od deset godina od trenutka predmetnog izvoza.
- 33 Naime, kao što to ističe Komisija, taj se uvjet primjenjuje na sva vozila kada je od prvog stavljanja u promet proteklo više od deset godina, s obzirom na to da se njime utvrđuje objektivni kriterij, odnosno godina prvog stavljanja u promet predmetnog vozila, na temelju kojeg se utvrđuje razlika između slučajeva u kojima se može odobriti povrat poreza na vozila i onih u kojima se taj povrat ne može odobriti.
- 34 Navedeni uvjet ne sadržava dakle razliku u postupanju između uvezenih rabljenih vozila i domaćih rabljenih vozila kada su predmetna vozila starija od deset godina, u kontekstu mogućnosti prodaje na tržištu rabljenih vozila u Finskoj, jer ni na koji način ne mijenja iznos odgovarajućeg poreza uključenog u tržišnu vrijednost tih dviju vrsta vozila.
- 35 Osim toga nije relevantno, s obzirom na članak 110. UFEU-a, to što su motorna vozila koja su prvi put registrirana u drugoj državi članici, a zatim u Finskoj – za koja se prilikom konačnog izvoza iz Finske u drugu državu članicu odbija povrat tog poreza pri izvozu, u skladu s ograničenjem povrata navedenog poreza pri izvozu samo na vozila koja nisu starija od deset godina – statistički

gledano bila registrirana u Finskoj kraće vrijeme nego vozila koja su od prve registracije registrirana u Finskoj, čiji konačni izvoz u drugu državu članicu primjenom tog ograničenja ne dovodi do prava na povrat tog poreza pri izvozu.

- 36 Naime, u okviru izvršavanja svoje porezne nadležnosti država članica može propisati primjenu poreza na vozila, čiji oporezivi događaj jest registracija i stavljanje u promet motornog vozila, što nije povezano s trajanjem njegove stvarne uporabe u toj državi članici.
- 37 Također je nevažno, s obzirom na članak 110. UFEU-a, to što se na vozilo zbog odbijanja odobrenja povrata pri izvozu poreza na vozila prilikom konačnog izvoza iz Finske u drugu državu članicu u različitim trenucima i u različitim državama članicama primjenjuje više poreza u vezi s motornim vozilima.
- 38 S obzirom na trenutačno stanje, pravo Unije ne sadržava nikakvu odredbu čiji je cilj zabraniti učinke dvostrukog oporezivanja do kojih dođe u slučaju takvih poreza, koji su uređeni autonomnim nacionalnim zakonodavstvima i, iako je ukidanje takvih učinaka poželjno u interesu slobodnog kretanja robe, ono ipak može proizaći samo iz usklađivanja nacionalnih sustava (vidjeti, po analogiji, presudu od 23. travnja 2002., Nygård, C-234/99, EU:C:2002:244, t. 38. i navedenu sudsku praksu).
- 39 Svaka država članica može obračunavati porez na vozila vodeći se vlastitim procjenama, pod uvjetom da takve procjene, kao i mjere donesene radi njihove provedbe, ne obeshrabruju prodaju uvezenih proizvoda u korist prodaje sličnih proizvoda dostupnih na nacionalnom tržištu (vidjeti u tom smislu presudu od 7. travnja 2011., Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, t. 53. i 54.).
- 40 Valja dodati to da fizičke osobe koje žele uvoziti nova ili rabljena vozila u Finsku imaju druga rješenja osim uvoza takvih vozila nad kojima osoba ostvaruje puno pravo vlasništva. One mogu, osim slučajeva obuhvaćenih Direktivom Vijeća 83/182/EEZ od 28. ožujka 1983. o oslobođenju od poreza unutar Zajednice za određena prijevozna sredstva koja se privremeno uvoze iz jedne države članice u drugu (SL 1983., L 105, str. 59.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 3.), kao što to ističe finska vlada, uvesti motorno vozilo radi privremenog korištenja na temelju ugovora o *leasingu* ili najmu, što podrazumijeva naplatu poreza na vozila koja se obračunava razmjerno trajanju uporabe predviđenom u tom ugovoru (vidjeti u tom smislu rješenje od 29. rujna 2010., VAV-Autovermietung, C-91/10, neobjavljeno, EU:C:2010:558, t. 26. i navedenu sudsku praksu).
- 41 Te osobe stoga mogu odlučiti, potpuno svjesne svih činjenica, uvesti u Finsku motorna vozila nad kojima osoba ostvaruje puno pravo vlasništva, što podrazumijeva da će se na njih u cijelosti primijeniti porez na vozila, ili uvesti motorno vozilo radi njegova privremenog korištenja, što dovodi do plaćanja takvog poreza razmjerno trajanju uporabe vozila u toj državi članici.
- 42 Stoga je izbor navedenih osoba određen poreznim sustavom koji se primjenjuje na uvezeno motorno vozilo, pa, kao što to ističe Komisija, u slučaju uvoza motornog vozila nad kojim osoba ostvaruje puno pravo vlasništva, njihove eventualne namjere u pogledu kasnijeg korištenja predmetnog vozila, za koji je povrat poreza na vozila pri izvozu predviđen Zakonom o porezu na vozila, nisu relevantne za potrebe ocjene tog povrata pri izvozu na temelju članka 110. UFEU-a.

- 43 Naposljetku, za potrebe te ocjene također nije relevantna činjenica, na koju se poziva finska vlada, da u slučaju konačnog izvoza motornog vozila koje se oporezuje u Finskoj, radi korištenja izvan te države članice, iznos poreza čiji se povrat odobrava u skladu s člankom 34.d stavkom 2. Zakona o porezu na vozila odgovara iznosu poreza koji bi se obračunavao na slično vozilo ako bi se ono u trenutku izvoza oporezivalo kao rabljeno vozilo.
- 44 Naime, takav povrat poreza ne utječe na tržište rabljenih vozila u Finskoj, već može – unatoč činjenici da iznos vraćenog poreza ne prelazi preostalu vrijednost poreza plaćenog prilikom registracije u Finskoj – proizvesti učinak na tržištu rabljenih vozila države članice izvoza jer smanjuje vrijednost rabljenog vozila uvezenog iz Finske.
- 45 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da primarno pravo Unije, osobito članak 110. UFEU-a, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis prema kojem se vlasniku motornog vozila ne može odobriti povrat poreza na vozila, uključenog u vrijednost svakog vozila, u slučaju konačnog izvoza tog vozila u svrhu njegova korištenja u drugoj državi članici, ako je to vozilo prvi put stavljeno u promet prije više od deset godina od trenutka tog izvoza. U tom pogledu nije relevantno to što je postojala namjera trajne uporabe takvog vozila uglavnom na državnom području države članice koja je naplatila porez na vozila, te što se to vozilo također stvarno upotrebljavalo na taj način.

Drugo i treće pitanje

- 46 Uzimajući u obzir odgovor na prvo pitanje, nije potrebno odgovoriti na drugo i treće pitanje.

Troškovi

- 47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Primarno pravo Unije, osobito članak 110. UFEU-a, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis prema kojem se vlasniku motornog vozila ne može odobriti povrat poreza na vozila, uključenog u vrijednost svakog vozila, u slučaju konačnog izvoza tog vozila u svrhu njegova korištenja u drugoj državi članici, ako je to vozilo prvi put stavljeno u promet prije više od deset godina od trenutka tog izvoza. U tom pogledu nije relevantno to što je postojala namjera trajne uporabe takvog vozila uglavnom na državnom području države članice koja je naplatila porez na vozila, te što se to vozilo također stvarno upotrebljavalo na taj način.

Potpisi